Bloom

ก็ถ้า...ฉันจะรักชีวิตโสดล่ะ

เมื่อโลก (รวมทั้งป้าข้างบ้าน) บอกว่าความสุขต้องมีคู่

Have a Booktiful Day!

ก็ถ้า...ฉันจะรักชีวิตโสดล่ะ

Bloom

คำนำสำนักพิมพ์

“เมื่อไหร่จะแต่งงาน”

“ใช้ชีวิตคนเดียวแบบนี้ไม่เหงาเหรอ”

เมื่อถึงช่วงหนึ่งของชีวิต เชื่อว่าหลายคนต้องเคยได้รับคำถามทำนองนี้แน่นอน เพราะสังคมยังมองว่าปลายทางความสุขของชีวิตคือการมีคู่และการสร้างครอบครัว แต่คนเรานั้นแตกต่างกัน เส้นทางความสุขของแต่ละคนจึงไม่ได้มีแค่รูปแบบเดียว

“ก็ถ้า...ฉันจะรักชีวิตโสดล่ะ” เล่มนี้ถ่ายทอดเรื่องราวของชินอาโรมี ยูทูบเบอร์ด้านการท่องเที่ยวจากเกาหลีใต้ ผู้เลือกเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ทั่วโลก และใช้ชีวิตเรียบง่ายที่บ้านเกิดของพ่อในชนบทเพียงลำพัง เธอต้องเผชิญกับคำถามและความคาดหวังจากคนรอบตัวเรื่องการแต่งงานอยู่บ่อยครั้ง ก่อนจะค้นพบคำตอบว่าการได้ใช้วันหยุดอย่างสบายใจ การสร้างพื้นที่เล็ก ๆ ที่สะท้อนตัวตน และการเดินทางไปในที่ที่หัวใจต้องการโดยไม่ต้องพึ่งพาใครคือวิถีชีวิตที่เธอปรารถนาอย่างแท้จริง

หนังสือเล่มนี้ไม่เพียงมอบแรงบันดาลใจ แต่ยังแนะแนวทางที่จับต้องได้เพื่อใช้ชีวิตคนเดียวอย่างมีความสุข เช่น การบริหารเวลา การสร้างพื้นที่ส่วนตัว การสรรหากิจกรรมที่ทำคนเดียวได้ รวมถึงการดูแลตัวเองและการวางแผนสำหรับอนาคตในวันที่ต้องอยู่คนเดียว

นอกจากนี้ ชินอาโรมียังชวนให้เราตั้งคำถามกับค่านิยมเดิม ๆ และหันกลับมาให้ความสำคัญกับเสียงของตัวเองมากขึ้น เพราะความสุขของชีวิตอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับการมีใครสักคนอยู่ข้าง ๆ เสมอไป แต่อยู่ที่การได้เข้าใจว่าเราเป็นใคร ต้องการอะไร และเลือกใช้ชีวิตในแบบที่สอดคล้องกับตัวตนของเรา

สำนักพิมพ์ Bloom หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ก็ถ้า...ฉันจะรักชีวิตโสดล่ะ จะเป็นเพื่อนร่วมทางซึ่งช่วยให้คุณกล้าอยู่กับตัวเองอย่างเต็มที่ และค้นพบว่า “การใช้ชีวิตคนเดียว” ก็เป็นชีวิตที่อบอุ่น มีความหมาย และเปี่ยมไปด้วยความสุขได้เช่นกัน

Bloom

บทนำ

ฉันอยากใช้ชีวิตให้ดี อยากลองใช้ชีวิตในแบบที่ตัวเองพอใจจริง ๆ ต่อให้ชีวิตต้องพังไม่เป็นท่าก็อยากจะลองทำทุกอย่างที่อยากทำ จะเฝ้าดูให้เห็นกับตาว่าชีวิตธรรมดา ๆ ไม่มีอะไรหวือหวาของฉันจะประสบความสำเร็จอย่างไร และมากน้อยแค่ไหน

ฉันอยากใช้ชีวิตอย่างมีความสุข จึงพบเจอผู้คนมากมาย ทั้งร้องไห้และหัวเราะด้วยกัน ท้ายที่สุดก็ได้ข้อสรุปกับตัวเองว่าการอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ดีนั้น จะต้องอยู่คนเดียวให้เป็นเสียก่อน การพบปะผู้คนยังคงเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน ไม่ว่าจะผ่านการทำงาน การคบหาดูใจ หรือการคบเพื่อนก็ไม่มีความสัมพันธ์ใดเป็นไปอย่างที่ฉันต้องการเลย

แต่ตอนนี้ฉันเข้าใจแล้วว่าแม้แต่การอยู่กับ “ตัวเอง” ซึ่งร่วมทางกับฉันมานานกว่าใครยังหนักหนา การอยู่ร่วมกับคนอื่นจึงเป็นเรื่องที่ยากเย็นยิ่งกว่า เมื่อมีเรื่องทุกข์ใจ ฉันจึงค่อย ๆ หยิบผลทดลองทางคลินิกในช่วงที่รักษาตัวเองมาปรับใช้ เพื่อให้ตัวเองมีน้ำใจต่อผู้คนที่พบเจอกว่าเมื่อก่อนบ้าง

ฉันรู้ดีว่าคนที่อยากใช้ชีวิตคนเดียวให้มีความสุขก็อยากจะเข้ากับทุกคนได้ดีเช่นกัน ทั้งยังไม่อยากสร้างแผลใจให้ใครทั้งนั้น และท้ายที่สุดคืออยากจะใช้ชีวิตให้มีความสุข ไม่ว่าจะอยู่คนเดียวหรืออยู่ร่วมกับใครก็ตาม

สารบัญ

บทนำ 8

1 กล้าที่จะใช้ชีวิตคนเดียว

ถนัดเรื่องใช้ชีวิตคนเดียวไปเสียได้ 16
เราทุกคนต่างใช้ชีวิตคนเดียวมาก่อน 22
ทำอย่างไรจึงใช้ชีวิตคนเดียวได้ 24
คุณเป็นคนที่ไม่พึ่งพาใครเลยสินะ 28
วิธีเป็นคนกล้าหาญ 33
แด่เธอผู้หวาดกลัวการใช้ชีวิตคนเดียว 36
ลิสต์รายการใช้ชีวิตคนเดียวให้ราบรื่น 40
ความภาคภูมิใจของคนโสดหายไปไหนหมด 56
รอดูเลยว่าจะไม่แต่งงานจริงไหม 59
คิดถูกที่สุดในชีวิตที่ไม่แต่งงาน 61
แต่งงานกันเหรอ งั้นเราเลิกกันเถอะ 63

แม่บ้านโรงแรมจะแต่งงานกับนักบินได้หรือ 67
เลิกกันง่ายปานนี้ 73
ไม่เจ็บเลยสักวันที่รักตัวเองมากกว่ารักคุณ 82
ทำไมถึงไม่แต่งงาน 86
ทำไมฉันต้องคอยพิสูจน์ชีวิตตัวเองอยู่เรื่อย 88
เรื่องหัวใจก็ไม่ค่อยสนนัก 91

2 เตรียมพร้อมที่จะใช้ชีวิตคนเดียว

ความกังวลเป็นสิ่งที่ดี 96
คนที่มีสิ่งที่ไม่ชอบมากเกินไป 98
เตรียมตัวใช้ชีวิตคนเดียว 102
วิธีจัดสรรเวลาและพื้นที่ส่วนตัว 109
ใช้ชีวิตคนเดียวในบ้านไร่ชนบท 113
ซ่อมแซมบ้านหลังเก่าที่พ่อเกิด 116

3 ลองใช้ชีวิตคนเดียว

คนเราเลี้ยงไก่เพื่อเก็บไข่กินไม่ได้หรอก 122

ปลูกผักกาดหอมกินแทนการเลี้ยงลูก 124

สารพัดสิ่งที่นอนทำคนเดียวได้ 129

ดีใจเหมือนกันนะที่ไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน 141

บางครั้งก็อยากมีใครสักคน 144

อยู่คนเดียวไม่เหงาบ้างหรือ 153

เคล็ดลับที่ทำให้พูดเก่ง 156

เมื่อการใช้ชีวิตคนเดียวอาจทำให้ลืมวิธีพูด 160

ใช้ชีวิตคนเดียวไม่กลัวบ้างหรือ 163

ความสุขในช่วงเวลาที่ได้เห็นแก่ตัว 167

วันที่ฉันป่วย 170

ช่วงที่หมดพลัง 175

หยุดสุดสัปดาห์ ใช้ชีวิตอยู่บ้านคนเดียว 178

ข้าวของที่จำเป็นที่สุดเมื่อใช้ชีวิตคนเดียว 182
บ้าน เครื่องแต่งเรือนหอ และฮันนีมูน

ฉันเหมาหมดคนเดียว 186

ยิ่งอายุมาก ยิ่งแต่งงานยาก 191
อยู่ร่วมกับคนอื่นเป็นครั้งคราว 195
แขกระยะสั้น ๆ 205
ขอบคุณที่สละเวลามาหานะ แต่ว่า... 208
ฉันเองก็ชอบที่นี่เหมือนกัน 211
ขอยืมน้องหมาหน่อยนะคะ 214
ลำพังไม่มีทางสู้ทีมไหว 219
เข้าใจเลยว่าทำไมถึงไม่แต่งงาน 223
ตกลงแล้วความรักคืออะไรกันแน่ 226
พี่คะ หนูเองก็มีความฝัน 229

บทส่งท้าย 233

กล้าที่จะ ใช้ชีวิตคนเดียว

สิ่งเดียวที่คุณต้องพยายามคือดูแลตัวเอง
และตั้งคำถามให้มาก เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว
ใช้ชีวิตในแต่ละวันให้เหมือนเป็นวันพิเศษ
เพราะหากเราทุกคนก้าวไปข้างหน้า
บนเส้นทางแห่งความสุขของตัวเองได้
ชีวิตที่เราใช้ร่วมกับผู้อื่นก็ย่อมเปี่ยมสุขไปด้วยแน่นอน

ถนัดเรื่องใช้ชีวิตคนเดียวไปเสียได้

วันหนึ่งขณะนอนอยู่บ้านคนเดียว ฉันมีเวลาว่างเหลือเฟือ จนเกิดความคิดสารพัด ฉันเกิด ค.ศ. 1986 ปีขาล นับตามอายุเกาหลีเท่ากับ 38 ปี เพื่อน ๆ รอบตัวแต่งงานกันไปหมดแล้ว พูดให้เจาะจงกว่านั้นคือเพื่อนทุกคนที่ชอบเพศตรงข้ามแต่งงานแล้ว ไม่นับรวมเพื่อนที่โสดมาตั้งแต่เกิดและไม่สนใจเพศตรงข้าม จึงเหลือเพียงฉันคนเดียวที่ยังโสดจริง ๆ ฉันสนใจเพศตรงข้าม แถมยังเคยมีแฟนมาก่อน จึงเริ่มรู้สึกประหลาดกับสถานะปัจจุบัน “อายุขนาดนี้แล้วมัวแต่ทำอะไรถึงยังไม่แต่งงาน” “ฉันเก่งอะไรบ้างนะ” คำถามเหล่านี้ผุดขึ้นมาไม่หยุด ฉันจึงทบทวนถึงช่วงชีวิตที่ผ่านมา สิ่งต่าง ๆ ที่เคยทำสำเร็จ และสิ่งที่มีอยู่จนถึงตอนนี้อย่างถี่ถ้วน

ฉันในวัยนี้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีรายได้ดีไหม → จริงอยู่ที่รายได้ต่อปีของฉันสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคนวัยเดียวกัน แต่ก็ไม่ได้ร่ำรวยขนาดนั้น

ฉันโด่งดังในฐานะคอนเทนต์ครีเอเตอร์ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอาชีพหลักหรือเปล่า → ดูเหมือนฉันยังห่างไกลจากการเป็นเบอร์ 1 ในวงการนี้ ฉันจับพลัดจับผลูมาเป็นครีเอเตอร์ด้านการเงิน วิทยากรด้านการทำสมาธิ และไปบรรยายตามที่ต่าง ๆ ถึงแม้ฉันจะทำงานหนัก แต่ก็ไม่ได้มีชื่อเสียงจนเป็นที่รู้จักในวงการหรือมีความสามารถโดดเด่นเหนือกว่าคนอื่นแต่อย่างใด

ฉันเพิ่มพูนทรัพย์สินของตัวเองได้มากไหม → เทคนิคการลงทุนของฉันนับว่ามึนๆ งงๆ ทั้งลงทุนในหุ้นสหรัฐฯ หุ้นเกาหลี ฝากเงินสกุลดอลลาร์ และยังทุ่มเงินที่เก็บมาทั้งหมดไปกับการรีโนเวตบ้านชนบทของพ่อแม่ที่ปู่ทิ้งไว้ให้ เรียกว่าสวนทางกับการลงทุนโดยสิ้นเชิง พ่อแม่ดุด่าฉันว่าลงเงินกับบ้านหลังนั้นไปทำไมตั้งมากมาย ฉันเคยลองซื้อขายอสังหาริมทรัพย์เพราะอยากมีบ้านเป็นของตัวเองสักหลัง แต่ตอนซื้อขายอะพาร์ตเมนต์แห่งแรกกลับเจอผู้ขายที่ชวนปวดหัว เล่นเอาฉันทุกข์ใจอยู่พักใหญ่จนสุดท้ายถึงขั้นฟ้องร้อง ฉันจึงพับความฝันเรื่องการมีบ้านเป็นของ

ตัวเองเก็บไป หมอดูเคยทักว่าดวงชะตาของฉันไม่ถูกกับเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ พอคิดดูแล้วนั่นอาจจะเป็นความจริง ฉันจึงเลิกทำอะไรวู่วาม

สุขภาพดีไหม → ฉันมีภาวะความดันโลหิตสูง อาจเป็นกรรมพันธุ์จากพ่อแม่ ฉันจึงมีความดันโลหิตสูงมาตั้งแต่เด็ก หากไม่นับเรื่องนี้ก็ถือว่าร่างกายของฉันค่อนข้างแข็งแรง และผลวัดค่าอินบอดี (Inbody)[1] ก็ดีเลิศ

เมื่อพิจารณาชีวิตไปทีละส่วนก็พบว่าไม่มีด้านใดโดดเด่น แต่ใช่ว่าจะเลวร้าย ภาพรวมชีวิตฉันจึงนับว่าดีพอใช้ ว่ากันว่าการใช้ชีวิตให้ธรรมดาไม่ใช่เรื่องง่าย ฉันได้ยินมานักต่อนักว่าชีวิตธรรมดา ๆ อาจเป็นชีวิตที่มีความสุขที่สุด ฉันจึงพอใจที่ชีวิตของฉันดูเหมือนจะดำเนินไปอย่างราบรื่น แต่จู่ ๆ ด้วยเหตุผลบางอย่าง ฉันเริ่มผิดหวังในตัวเอง ทั้งที่มั่นใจว่าใช้ชีวิตเต็มที่แล้ว แต่กลับรู้สึกว่าตัวเองไม่เอาไหน เพราะไม่มีอะไรที่ทำได้โดดเด่นเป็นพิเศษสักอย่าง

[1] ค่าแสดงองค์ประกอบของร่างกาย ได้แก่ ปริมาณกล้ามเนื้อ ไขมัน น้ำ เกลือแร่ และมวลกระดูกโดยละเอียด

ตอนทำงานบริษัท ฉันได้รับรางวัลพนักงานดีเด่นถึง 2 ครั้ง ตอนเริ่มทำงานเป็นฟรีแลนซ์ก็สนุกกับการโต้รุ่งทุกวัน ฉันในช่วงไฟแรง ทำงานกับใครก็ต่างได้รับคำชมว่าเรี่ยวแรงดีจัง เอาเวลาไปนอนตอนไหน แต่ผลลัพธ์ที่ได้กลับเป็นชีวิตที่ดีพอใช้เท่านั้น ด้วยความอัดอั้นตันใจ ฉันจึงพยายามคิดหาเหตุผล เป็นไปไม่ได้หรอก ฉันไม่ได้ใช้ชีวิตแข่งกับใคร แต่ตลอดชีวิตที่ผ่านมาต้องมีสักอย่างที่ฉันทำได้ดีกว่าคนอื่นไม่ใช่หรือ ฉันนอนคิดเท่าไรก็นึกไม่ออก คงจะไม่มีสักอย่าง คงไม่มีอะไรจริง ๆ คงต้องใช้ชีวิตให้หนักกว่านี้ ว่าแล้วก็ปล่อยวางพลางเกาพุงแกรก ๆ แล้วกดเข้าอินสตาแกรมโดยไม่รู้ตัว

เมื่อมองดูภาพถ่ายยาวเหยียดของเพื่อน ๆ ที่โพสต์ลงอินสตาแกรม ไม่ว่าจะเป็นภาพลูกน้อยของเพื่อน ๆ ภาพออกเดต ภาพคู่รักสุขสันต์ ไม่มีภาพไหนที่ฉันเข้าถึงแม้แต่น้อย ไม่มีมุมไหนที่น่าสนใจ อะไรกันเนี่ย เหมือนทุกคนแต่งงานมีลูกกันหมดแล้ว จนไม่เหลือช่องว่างให้ฉันแทรกตัวเข้าไปเลย ลูกของเพื่อน ๆ น่ารักก็จริง แต่ก็พูดแบบนั้นได้แค่วันสองวันเท่านั้นละ เห็นรูปเด็กทีไรก็คิดไม่ออกว่าจะต้องแสดงความคิดเห็นว่าอะไร ได้แต่ไถหน้าจอไปอย่างเลื่อนลอยด้วยความรู้สึกเหมือนเป็นคนเดียวดาย แต่แล้วจู่ ๆ ก็มีประกายความคิดหนึ่งแวบขึ้นมา ฉันค้นพบว่าฉันมีบางอย่างที่แตกต่างและพิเศษกว่าคนอื่นนิดหน่อย

“ใช่แล้ว ในขณะที่คนอื่นแต่งงานกันไปหมด มีฉันคนเดียวที่ไม่ได้แต่งงานจนอายุปูนนี้”

ฉันมั่นใจว่าการไม่แต่งงานและใช้ชีวิตคนเดียวได้เป็นสิ่งที่ฉันชื่นชอบกว่าใครๆ ฉันใช้ชีวิตแบบไม่ใส่ใจ แต่เมื่อคิดทบทวนดูอีกที ฉันกลับมองว่าเป็นเรื่องที่น่าชื่นชม หากคุณอ่านมาถึงตรงนี้แล้วก็ไม่ต้องนึกโกรธกันหรอกนะ เพราะฉันไม่ได้บอกว่าการแต่งงานเป็นเรื่องผิด แต่นึกชื่นชมตัวเองที่ไม่ได้แต่งงานกับคนที่ไม่อยากแต่งด้วยเพียงเพื่อทำตามคนอื่น แม้จะมีคำถามซ้ำๆ ว่า “ทำไมถึงไม่แต่งงาน” และการรบเร้าจากคนรอบข้าง ศรัทธาของฉันก็ยังมั่นคงไม่เสื่อมคลาย หลายครั้งฉันก็ยังถามตัวเองว่า จริงๆ แล้วฉันอยากแต่งงานหรือเปล่า การสำรวจตัวเองอยู่เสมอว่าอยากใช้ชีวิตแบบไหนจึงกลายมาเป็นสิ่งที่ฉันถนัดและทำได้ดี

ใช่แล้ว ฉันชื่นชอบเรื่องนี้ที่เดียว โดยเฉพาะในช่วงอายุยี่สิบกว่า ครั้งหนึ่งตอนนัดรวมกลุ่มช่วงวันคริสต์มาส เพื่อนผู้หญิงที่นั่งตรงหน้าเค้กบอกว่าอายุของผู้หญิงก็เหมือนเค้กวันคริสต์มาส พออายุเกิน 25 ปีแล้วจะไม่เป็นที่นิยมในตลาดการแต่งงาน ฉันฟังคำพูดนี้มาหลายครั้งจากเพื่อนผู้หญิงหลายกลุ่ม ไม่ใช่แค่นัดครั้งนั้น ในขณะที่พวกเธอทำหน้ามุ่ยเมื่อได้ฟังคำพูดนั้น

ฉันกลับเป็นคนเดียวที่พูดขึ้นอย่างหนักแน่นว่า “ไร้สาระชะมัด” แต่ฉันก็ไม่ได้มีนิสัยเที่ยวพูดจาชวนให้คนอื่นรังเกียจหรอกนะ

เอาเป็นว่าพอฉันได้ตระหนักถึงความจริงข้อนี้เมื่อไม่นานนัก ฉันก็รู้สึกภูมิใจในตัวเองมาก อุตส่าห์อวยพรในงานแต่งงานของเพื่อน ๆ แล้ว ฉันที่ยังครองโสดมาจนถึงตอนนี้ก็ควรได้รับคำอวยพรบ้างไม่ใช่หรือ แต่กลับไม่มีใครอวยพรให้ชีวิตโสดของฉันเลย แถมบางครั้งเพื่อนที่แต่งงานแล้วยังมาอิจฉาคนที่ใช้ชีวิตคนเดียวอย่างฉันอีก แบบนี้มันใช่หรือ

ไม่ได้การ ฉันต้องใช้ชีวิตในทุกวันให้เหมือนเป็นวันพิเศษสิ อย่างนี้ก็ต้องงัดทักษะ “ใช้ชีวิตคนเดียวให้มีความสุข” มาใช้เสียหน่อย ฉันจะเล่าเรื่องราวให้คนที่อยากใช้ชีวิตคนเดียวได้รู้ เพื่อที่เราชาวตัวคนเดียวจะได้ใช้ชีวิตอย่างราบรื่นไปด้วยกัน หากเราทุกคนก้าวไปข้างหน้าบนเส้นทางแห่งความสุขของตัวเองได้ ชีวิตที่เราใช้ร่วมกับผู้อื่นก็ย่อมเปี่ยมสุขไปด้วยแน่นอน

เราทุกคนต่างใช้ชีวิตคนเดียวมาก่อน

ทุกคนล้วนใช้ชีวิตคนเดียวมาตั้งแต่แรก จริงอยู่ว่าคนที่แต่งงานแล้วอาจไม่ได้ใช้ชีวิตคนเดียว แต่หลายคนทำราวกับไม่เคยใช้ชีวิตคนเดียวมาก่อน ทั้งยังมองคนที่ใช้ชีวิตคนเดียวด้วยความสงสารระคนประหลาดใจ คนพวกนั้นมักตั้งคำถามยอดฮิตว่าทำไมถึงไม่แต่งงาน ทุกครั้งที่ได้ยินฉันจะคิดในใจว่า *แล้วทำไมล่ะ ก็แค่ใช้ชีวิตเหมือนที่เป็นมาตั้งแต่แรกเท่านั้นเอง ตอนเกิดก็เกิดมาคนเดียวไม่ใช่เหรอ*

บางคนขุดคุ้ยว่าฉันอาจมีปัญหาครอบครัวหรือปมด้อยบางอย่าง ทว่าครอบครัวฉันค่อนข้างเป็นครอบครัวในอุดมคติผิดกับที่คนพวกนั้นคาดเดา ต้องขอบคุณที่พ่อของฉันเป็นคนรักครอบครัวมากๆ ตั้งแต่เกิดมาฉันไม่เคยเห็นพ่อเมาหรือสูบบุหรี่ เลิกงานแล้วก็ตรงกลับบ้านทันที และยังมีของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ติดไม้ติดมือกลับมาให้ครอบครัวเสมอ บางทีก็เป็นขนมปัง

รูปปลาตะเพียน[2] บางทีก็เป็นตุ๊กตา พอถึงวันหยุดสุดสัปดาห์ พ่อกับแม่มักพาฉันไปเดินเล่นที่สวนสาธารณะใกล้บ้าน ฉันเคยไปตักน้ำที่บ่อน้ำแร่กับพ่อด้วยกัน 2 คนเป็นเวลานาน วันนั้นพ่อซื้อชุดแฮปปี้มีลจากแมคโดนัลด์มาให้กินเป็นมื้อพิเศษ พ่อเตรียมมื้อเช้ากินเองและยังเก็บล้างจนเรียบร้อย อีกทั้งยังคอยล้างรถให้ฉันเสมอ ภาพแบบนี้หาได้ยากในคนรุ่นเดียวกับพ่อแม่เราสามีช่วยงานบ้าน ส่วนภรรยาไม่จำเป็นต้องขออนุญาตสามีเพื่อไปเที่ยว ฉันเติบโตมาในครอบครัวที่พ่อกับแม่มีความสัมพันธ์เหมือนคู่ชีวิตของกันและกันจริงๆ พวกท่านกระทบกระทั่งกันบ้าง แต่ตอนเย็นก็ยังออกไปเดินเล่นในละแวกบ้านด้วยกันและสนุกสนานกับการใช้เวลาว่างร่วมกันในวันหยุดสุดสัปดาห์

ดังนั้นไม่ต้องพยายามหาเหตุผลจากคนที่ตัดสินใจใช้ชีวิตคนเดียวหรอก สมมติว่าพวกเขาไม่คิดจะแต่งงานเพราะไม่อยากเจอคนแบบพ่อแม่ตัวเองก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ การใช้ชีวิตคนเดียวมีข้อดีหลายอย่าง แต่ก็ไม่ถึงกับต้องหาเหตุผลเพื่อใช้ชีวิตคนเดียวเลย คนที่ใช้ชีวิตคนเดียวไม่ได้ผิดแปลกอะไร ตั้งแต่ไหนแต่ไรเราทุกคนล้วนเกิดมาตัวคนเดียวทั้งนั้น

[2] ขนมโบราณเกาหลี ทำจากแป้งสาลี นิยมสอดไส้ถั่วแดงกวน อบในแม่พิมพ์รูปปลาตะเพียน มักพบตามร้านข้างทางหรือแผงลอยในเกาหลีใต้